RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 87.151 van 9 mei 2000
in de zaak A. 88.456/IX-2127.

In zake : 1. de NV Vlees DE CLERCQ & Zoon,
2. de NV ANROMEAT,
3. Carlos DENOULET,
4. de NV DELAVI,
5. de NV VANNIEUWENHUYSE,
6. de BVBA BRACKENIER Oscar & Eric,
die woonplaats kiezen bij
advocaat M. VAN BEVER,
kantoor houdende te GRIMBERGEN,
Pastoor Woutersstraat 32/7

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door :
1. de minister van Consumentenzaken, Volksgezondheid en Leefmilieu,
die woonplaats kiest bij
advocaten R. DEPLA en M. STUBBE,
kantoor houdende te BRUGGE-SINT-KRUIS,
Karel van Manderstraat 123,
2. de minister van Financiën.

DE VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Vlees DE CLERCQ & Zoon, de NV ANROMEAT, Carlos DENOULET, de NV DELAVI, de NV VANNIEUWENHUYSE en de BVBA BRACKENIER Oscar & Eric op 14 december 1999 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het koninklijk besluit van 28 september 1999 betreffende de financiering van het Instituut voor veterinaire keuring (IVK);

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partijen de vernietiging vorderen van hetzelfde besluit;

Gezien de nota's van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 10 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 april 2000;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN BEVER, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van advocaat R. DEPLA, die verschijnt voor de eerste vertegenwoordiger van de verwerende partij, en van inspecteur J. DE VLEESCHOUWER, die verschijnt voor de tweede vertegenwoordiger van de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de minister van Financiën vraagt om buiten de zaak te worden gesteld omdat hij er enkel bij betrokken is in zoverre wordt voorzien in de inning van de keurrechten en de rechten ter financiering van de algemene kosten van het IVK, in de invordering van de rechten in geval van wanbetaling en in het geven van inlichtingen en het verstrekken van gegevens die het IVK nuttig acht voor de toepassing van het besluit, welke bepalingen volgens hem niet specifiek worden aangevochten;

Overwegende dat de minister van Financiën het hele bestreden koninklijk besluit van 28 september 1999 heeft voorgedragen en mede ondertekend, dat hij derhalve mede als auteur ervan moet worden beschouwd en dat, overigens, de verzoekende partijen de schorsing vragen van geheel dat besluit, met inbegrip van de bepalingen welke de minister van Financiën aanhaalt; dat op de vraag van de minister van Financiën om buiten de zaak te worden gesteld niet kan worden ingegaan;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen die de vernietiging van de aangevochten rechtshandeling kunnen verantwoorden worden aangevoerd en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die handeling een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft de verzoekende partijen het volgende aanvoeren:

> "Indien een geldelijk nadeel zodanige proporties aanneemt dat het ook niet-pecuniaire consequenties voor gevolg heeft, moet wel worden besloten tot een MTHEN. (Zie : LANCKSWEERDT, E., 'het administratief kort geding', Kluwer, Antwerpen, 1993, p. 98).
> Indien een administratieve beslissing de levensvatbaarheid van een onderneming in het gedrang brengt (RvSt., nr. 39.428, 21.05.92, NV CASTERMANS) of haar naar de rand van het faillissement voert (RvSt., nr. 38.506, 16.01.92, DE KONINCK), of nog indien zij haar plaats op de concurrentiemarkt zwaar aantast (RvSt., nr. 39.410, 18.05.92, BVBA MIRAMAG BENELUX; RvSt., nr. 35.474, 27.07.1990, AGRAVITA) of de beëindiging van de economische activiteit in het verschiet brengt (RvSt., nr. 39.158, 03.04.92, NV DIRK; RvSt., nr. 37.526, 12.08.91, NV DIRK), mag men aannemen dat die bestuurshandeling een MTHEN veroorzaakt.
> Alhoewel op het eerste gezicht de schade, veroorzaakt door de bestreden bepaling, louter financieel lijkt, gaat zij in werkelijkheid veel verder :

commercieel -en niet louter financieel- betekent dit een zeer zware klap.

Verzoekers moeten reeds opboksen en hun nek voortdurend uitsteken om te kunnen concurreren tegen de grote bedrijven. Met deze maatregel zullen ze hun concurrentiepositie volledig verliezen.

Daarbij komt nog dat een aantal verzoekers heel kleine bedrijven zijn, waaronder de heer DENOULET die enkel slachtafval binnenbrengt, waar de nadelige effecten van beslissingen zoals de hier bestreden bepaling dan ook zeer sterk voelbaar zijn en, wegens de aldus gecreëerde concurrentievervalsing, zeer ernstige en dan ook zeer moeilijk te herstellen bedrijfsschade veroorzaken.

De negatieve gevolgen worden thans nog in aanzienlijke mate versterkt door de dioxinecrisis, waardoor vele slachthuizen en uitsnijderijen, waaronder huidige verzoekers momenteel virtueel failliet zijn.

Ten gevolge van de dioxinecrisis vaardigde de minister van Volksgezondheid op 11.06.99 een ministerieel besluit af houdende tijdelijke maatregelen betreffende de financiering van het IVK. Op 07.10.99 verscheen in het Belgisch Staatsblad een Besluit betreffende de opheffing van dit besluit van 11.06.99.

Verzoekers hebben momenteel nog steeds ernstige liquiditeitsproblemen, en wachten op een vergoeding van de overheid inzake het Ministerieel Besluit van 16.09.99 en van 26.10.99.

In wat volgt, wordt voor elk van verzoekers het MTHEN nog verder toegelicht :

*Het bedrijf DENOULET Carlos : Categorie C cfr. Artikel 7 KB
uitsnijderij, niet aaneensluitend met slachthuis, erkenningsnr. F131
1998 : 1.022.171 kg binnengebracht (slachtafval : marktwaarde +/- 2 fr./kg).

Het betreft een kleine uitsnijderij, die enkel varkenskoppen en slachtafval (varkenslongen) koopt en die niet meer zal kunnen concurreren met de grotere bedrijven en zodoende ofwel zijn klanten zal verliezen, ofwel zijn prijzen zodanig zal moeten aanpassen dat hij verlies zal lijden.

Onder het tweede middel, werd reeds uitvoerig aangetoond dat het onderscheid dat tussen de uitsnijderijen wordt gemaakt naargelang het gewicht binnenkomend vlees discriminerend werkt.

Met een cijfervoorbeeld werd aangetoond dat grote slachthuizen veel minder moeten betalen per kg, zodat het duidelijk is dat dit voor dit bedrijf een MTHEN veroorzaakt.

Voor dit bedrijf is het MTHEN des te duidelijker, aangezien het niet enkel een kleine uitsnijderij betreft, bovendien worden enkel varkenskoppen en slachtafval aangekocht.

Het ingekochte 'vlees' heeft een marktwaarde van maximum 2 fr./kg.
Onder het tweede middel werd met een cijfervoorbeeld duidelijk gemaakt dat dit een heel grove discriminatie uitmaakt, en het spreekt voor zich dat het bedrijf DENOULET Carlos onder dergelijke omstandigheden onmogelijk nog het hoofd kan bieden aan de concurrentie.
*De BVBA BRACKENIER : Categorie C cfr. Artikel 7 KB
varkens groothandel in vlees/uitsnijderij (1 erkenning : erkenningsnummer F149) geen aaneensluitend geheel met een slachthuis
In 1998 : 2.150.000 kg.
Het betreft een kleine uitsnijderij, die niet meer zal kunnen concurreren met de grotere bedrijven en zodoende ofwel zijn klanten zal verliezen, ofwel zijn prijzen zodanig zal moeten aanpassen dat hij verlies zal lijden.
Onder het tweede middel, werd reeds uitvoerig aangetoond dat het onderscheid dat tussen de uitsnijderijen wordt gemaakt naargelang het gewicht binnenkomend vlees discriminerend werkt.
Met een cijfervoorbeeld werd aangetoond dat grote slachthuizen veel minder moeten betalen per kg, zodat het duidelijk is dat dit voor dit bedrijf een MTHEN veroorzaakt.
Daarenboven laat de BVBA BRACKENIER zijn varkens slachten in een slachthuis dat meer zeugen slacht dan jonge varkens. Aangezien het dubbel zoveel werk vraagt om een zeug te slachten, is het slachtritme veel lager. Zodoende daalt het gemiddelde slachtritme zeer sterk en wordt aan de BVBA hogere keurrechten aangerekend.
*De NV VANNIEUWENHUYSE : Categorie D cfr. Artikel 7 KB
uitsnijderij, niet aaneensluitend met slachthuis, erkenningsnr. 1008
1998 : 4.187.000 kg binnengebracht.
Het betreft een kleine tot middelgrote uitsnijderij, die niet meer zal kunnen concurreren met de grotere bedrijven en zodoende ofwel zijn klanten zal verliezen, ofwel zijn prijzen zodanig zal moeten aanpassen dat hij verlies zal lijden.
Onder het tweede middel, werd reeds uitvoerig aangetoond dat het onderscheid dat tussen de uitsnijderijen wordt gemaakt naargelang het gewicht binnenkomend vlees discriminerend werkt.
Met een cijfervoorbeeld werd aangetoond dat grote slachthuizen veel minder moeten betalen per kg, zodat het duidelijk is dat dit voor dit bedrijf een MTHEN veroorzaakt.
*NV ANROMEAT : Categorie E cfr. Artikel 7 KB
uitsnijderij, niet aaneensluitend met slachthuis, erkenningsnr. F984
1998 : 9.500.000 kg binnengebracht.

Het betreft een middelgrote uitsnijderij, die niet meer zal kunnen concurreren met de grotere bedrijven en zodoende ofwel zijn klanten zal verliezen, ofwel zijn prijzen zodanig zal moeten aanpassen dat hij verlies zal lijden.
Onder het tweede middel, werd reeds uitvoerig aangetoond dat het onderscheid dat tussen de uitsnijderijen wordt gemaakt naargelang het gewicht binnenkomend vlees discriminerend werkt.
Met een cijfervoorbeeld werd aangetoond dat grote slachthuizen veel minder moeten betalen per kg, zodat het duidelijk is dat dit voor dit bedrijf een MTHEN veroorzaakt.
*NV DELAVI : Categorie E cfr. Artikel 7 KB
uitsnijderij, niet aaneensluitend geheel met een slachthuis, erkenningsnr. F126
1998 : 14.849.877 kg binnengebracht vlees.
Het betreft een middelgrote uitsnijderij, die niet meer zal kunnen concurreren met de grotere bedrijven en zodoende ofwel zijn klanten zal verliezen, ofwel zijn prijzen zodanig zal moeten aanpassen dat hij verlies zal lijden.
Onder het tweede middel, werd reeds uitvoerig aangetoond dat het onderscheid dat tussen de uitsnijderijen wordt gemaakt naargelang het gewicht binnenkomend vlees discriminerend werkt.
Met een cijfervoorbeeld werd aangetoond dat grote slachthuizen veel minder moeten betalen per kg, zodat het duidelijk is dat dit voor dit bedrijf een MTHEN veroorzaakt.
*NV DECLERCQ : Categorie E cfr. Artikel 7 KB
Het vlees dat in het bedrijf wordt binnengebracht bedraagt 26.000.000 kg.
De twee laatstvernoemde bedrijven kunnen dan al groter lijken, het betreft nog steeds kleine ondernemingen in vergelijking met de grote mastodonten - waarvan Westvlees (slachthuis + uitsnijderij)- die zich in de streek bevinden en die, dankzij deze nieuwe discriminerende regeling, nog meer klanten naar zich toe zullen trekken.
In het oude systeem was iedereen gelijk voor de wet. Nu verschillen de keur- en controlerechten enorm tussen de verschillende bedrijven, zodat huidige verzoekers de keuze hebben tussen twee (on)mogelijkheden :
- ofwel rekenen ze de kost door aan de klanten en zullen ze hun cliënteel dientengevolge grotendeels verliezen;
- ofwel rekenen ze de kost niet door aan de klanten, nemen ze m.a.w. de kosten op zich, met als logisch gevolg dat deze bedrijven niet meer rendabel zullen zijn en vroeg of laat de boeken zullen moeten neerleggen!";

Overwegende dat het nadeel dat de verzoekende partijen aanvoeren van financiële aard is; dat zulk een

nadeel in principe hersteld kan worden ten gevolge van een annulatiearrest; dat uitzonderlijk een financieel nadeel wel als moeilijk te herstellen kan worden geacht indien het zo ernstig is dat de leefbaarheid van de betrokken onderneming erdoor in het gedrang komt; dat dit laatste dan wel met de nodige concrete gegevens moet worden gestaafd;

Overwegende dat ter zake de verzoekende partijen zich beperken tot vage en algemene beweringen zoals "ernstige liquiditeitsproblemen", "concurrentie-positie volledig verliezen"; dat zij echter geen cijfer-matige duidelijke en concrete gegevens voorleggen om hun beweringen te staven zodat niet in het minst duidelijk is waarom bijvoorbeeld de bestreden beslissing hun concurrentiepositie ongunstig beïnvloedt; dat bovendien het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel niet volledig te herleiden is tot een rechtstreeks gevolg van het bestreden besluit daar, zoals zij zelf aanvoeren, nog steeds wordt gewacht op vergoedingen ingevolge de dioxinecrisis en het door de verzoekende partijen aangevoerde liquiditeitsprobleem dan ook veeleer zijn oorzaak vindt in die crisis en niet zozeer in het bestreden besluit; dat wat voor ieder van de verzoekende partijen apart wordt aangevoerd ook te weinig concreet is om aan het voorschrift van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State te voldoen; dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond; dat zulks volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen mei 2000, door :

de H. J. DE BRABANDERE, kamervoorzitter,
Mevr. S. VAN AELST, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

S. VAN AELST. **J. DE BRABANDERE.**